

Posudek na bakalářskou práci

Název: Adaptace kazašských studentů v České republice

Autorka: Assemgul Jexembayeva

Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií, Praha 2010, 65 s.

Vedoucí práce: PhDr. Dana Bittnerová, CSc.

Tématem práce Asselle Jexembayevy se stala problematika adaptace kazašských studentek do společnosti ČR. Autorka si kladla otázku, jak se tyto mladé ženy vyrovnávají s odlišností obou kultur a jak se integrují do hostitelské společnosti. Data pro svoji práci založila studiu relevantní literatury a na kvalitativní metodologii. Provedla výzkum u 10 informátorek.

Z hlediska výstavby textu pak práci dobře strukturovala. Rozdělila ji do pěti částí, které všechny mají v rámci textu své místo. Dva pilíře výkladové části – metodologii a teoretická východiska pak zařadila tak, aby interpretace získaných dat přímo navazovaly na teoretické koncepty, z nichž autorka vychází. Na tomto místě je také třeba ocenit, že Asselle pracuje se závěrečnými pracemi, které se již podobným tématem zabývaly. Nejsou jen připomínkou, ale jedna z nich je vtažena do autorčina tázání.

Vlastní výkladová část je logicky členěna. Asselle zde potvrzuje, že dokázala získat relevantní data, a že také je dokáže prezentovat, přemýšlet o nich a interpretovat je. Autorka ve svém výkladu respektovala literaturu, na základě vlastních dat se vyslovila ke všem klíčovým obsahům, které se konceptualizují v rámci uvažování o adaptaci migrantů do hostitelské země. V tomto smyslu je zajímavé, že informátorky jako kulturní rozdíl netematizovaly téměř žádnou složku materiální kultury, v tomto směru je globalizovaný svět připravil o těchto věcech nepřemýšlet (s výjimkou vnější image lidí). Naopak to, co nejvíce zmiňovaly, byla oblast hodnot a norem chování. Uvědomíme-li si tuto rovinu, je zřejmé tomto smyslu Asselle dospěla také k relevantním závěrům, když uvedla, že informátorky se dobře adaptovaly na život v ČR. Naopak a opět v souladu s závěry Asselle se mladé kazašské ženy ne zcela integrovaly do sociálních struktur ČR. Zároveň ovšem, jak velice pěkně popisuje autorka, jim zkušenost života v ČR nastavila zrcadlo jim samotným. A opět zejména v oblasti hodnot a norem interpersonálních vztahů vidí autorkou oslovené informátorky rozdíly, které nejméně otevřely otázku vlastní identity. V tomto smyslu pak autorka dospěla k dalšímu významnému poznání, a to že kazašská společnost sama není homogenní. Informátorky, které absolvovaly školy s vyučovacím jazykem kazašským, vlastně v ČR prošli dvojí adaptací, adaptací na vlastní cizineckou komunitu a pak na společnost ČR.

Své poznatky pak shrnula v závěru. Zde se také vrátila k zmiňovaným teoriím a data s nimi propojila. Použila teoretickou literaturu, aby vysvětlila adaptaci kazašských studentek. Krom jiného v závěru diskutovala i své závěry se závěry kolegyně Bláhové. Potvrdila, že antropologie je vědou založenou na reflexi, protože jak si správně uvědomuje, to co obě práce - její a Bláhové – od sebe odlišuje, nejsou samotná zjištění ale jejich interpretace.

Předkládaná práce je dobře strukturovaná, myslivá a vyvážená. Krom toho autorka k ní přistupovala zodpovědně a s ohledem na jazykovou a grafickou stránku práce nemá vážnější pochybení. Práci hodnotím jako výbornou.